

บทคัดย่อ

ภาคินพนธ์ : สถานภาพของนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย : ศึกษา
กรณีแผนแม่บทกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 1 พ.ศ. 2540-2544 และ
แผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม พ.ศ. 2541-2545

โดย : นายสมชาย ทรัพย์บริบูรณ์

ปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

วิชาเอก : การวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม

ปีการศึกษา : 2543

การศึกษาเรื่อง “สถานภาพของนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย : ศึกษากรณีแผนแม่บทอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2540-2544) และแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม (พ.ศ.2541-2545) ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยตามแผนแม่บทกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2541-2544) และแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม (พ.ศ.2541-2545) การรวบรวมข้อมูลได้มาจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องและการติดตามข่าวทางสื่อมวลชนและเอกสารเผยแพร่ของกระทรวงอุตสาหกรรม ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ในหน่วยงานระดับชาติ สถานภาพของนโยบายอยู่ในระดับสูงทั้งการรับรู้ การยอมรับ การถ่ายทอด และกรนำไปสู่การปฏิบัติ

ในหน่วยงานระดับกระทรวง และ กรม สถานภาพของนโยบายด้านการรับรู้ และการยอมรับอยู่ในระดับสูงเพราะใกล้ชิดและมีการประชุมกับหน่วยงานระดับชาติบ่อย ส่วนการถ่ายทอดและการนำไปปฏิบัติ สถานภาพของนโยบายอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของการขาดความเข้าใจในนโยบายและขั้นตอนของระบบราชการ

ในหน่วยงานระดับพื้นที่ (จังหวัด) สถานภาพของนโยบายด้านการยอมรับอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากส่วนกลางมีคำสั่งหรือมีนโยบาย ส่วนจังหวัดจะยอมรับในเรื่องนี้มาก แต่สถานภาพของนโยบายด้านการรับรู้การถ่ายทอดและการนำไปปฏิบัติมีข้อจำกัดเป็นอย่างมากเพราะขาดความเข้าใจที่แท้จริงในเนื้อหาของของดำเนินนโยบายและการขาดความเข้าใจในการถ่ายทอดจึงส่งผลกระทบต่อกรนำไปปฏิบัติที่ขาดประสิทธิภาพ ด้วยสาเหตุสำคัญ คือขาดความเป็นเอกภาพในการบริหารระดับจังหวัดและจากปัญหาของระบบราชการเองในเรื่องการกระจายอำนาจ

T 128793

(2)

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

เชิงนโยบาย

1. ควรดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง
2. ควรปรับโครงสร้างในการบริหารระดับพื้นที่ให้มีความเป็นเอกภาพ
3. ควรขยายและพัฒนาระบบข้อมูลให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที

เชิงปฏิบัติ

1. ควรสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดแรงจูงใจต่อการปฏิบัติงานมากขึ้น
2. ควรดูแลการเบิกจ่ายเงินให้ทันต่อเวลาเพื่อการดำเนินงาน
3. ควรมีการเร่งการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่หน่วยงานในระดับปฏิบัติ